

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

VIII. Die Ivlii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

VIII. DIE IVLII.

P. ARNOLDVS
VICINVS.

2. Iulij Gal-
lus Anicij
1596. stat.
56. Soc. 34.

*Confessio ge-
neralis.*

Humilit.

*Belga Cor-
traci 8. Iulij
1619.*

B.V.

Imitatio.

Nihil vñquam se à Præpositis postulare aiebat, nisi ut nunquam regeret, ac nunquam in patriam mittetur. Iussus tamen, rexit collegia, & Prouinciam singulare laude modestiæ, assiduitatis, pietatis, ac lenitatis. Cum alia multa, inquiunt de illo Anicienses, tum illud præcipue illi debet Aniciana ciuitas, vñsum ab ipso inductum semel ad minus, virtù totius peccata confitendi: quam in rem scribitur ita incubuisse concionibus, priuatis horrationibus, & operā iis præstandā, ut ad duo earum millia, & amplius, vñus ipse excepit. Ad vitia exuenda, maximè conducere aiebat; omnes conscientiæ suæ latebras in confessione aperire; vñcera omnia (& ea maximè in quibus plus est verecundia) ac lenissima etiam quæque, detegere, idque severè.

P. NICOLAVS.
SVSIVS.

calamum, ingenium, suos mores emendatè accuratos, omnia sua & singula ex aße addixerat, MARIA scribendā, dicendā, precibus, visitatione, imitatione colendā alios imitari, scipsum verò etiam superare cōnīsus.

P. IOANNES
DEL CAMPO.

R Omæ cūm alia omnia quæreret, Hispanus in Indiæ incerto de. diuinæ vocis intus ad cor fibilōquentis neque vñllam sibi quietem permittētis vim sustinere se posse negans, Societatem amplexus est. Villagartienſe tyrocinium liberalitate suā ornauit; at virtute nobilius, magno Ludouico de Pōte magistro vñsus; qui ait illum orandi dono, & mortis pro fide subeundæ insigni desiderio, denique vñsis quoque cælestibus, suis in clyrum. Salmanticæ studiis eius nihil ademit oratio, & ex hac nihil studia decerpseré, hisce duabus velutatis aliis se inuicem in illo iuuantibus. Ibidem P. Ludouicum de Ponte monuit ut ægro P. Montoya V. Prouinciali attendet ne quid illius animæ ad migrationem felicem decesset: moriturum enim, Roganti Ludouico unde id adeò affirmatè diceret; respondit Ioannes sibi ad P. Montoya inuisendum ingresso obiectam speciem hominis mortui in illo conclavi depositi, & dictum, eum esse Patrem Montoya. Nec secus euénit quād dixerat. Monitus à P. de Ponte, nemorabilibus hisce vñsis se multum addiceret; amplius cogitabat, an fortè quēdam eorum quæ videret essent umbræ phantasmatis inquieti, an omnia ē cælo

*Fructus
visiōnib.*

Mortif.

Mortif.

9. Iulij
Hispanus
Maniz...
stat. 13.
Soc. 16.

*Cnei fixus
Angelus c
fus.
Lutte.*

*Fructus e
visionibus.*

Morif.

*Hispanus
a Indis
acerito dia
catis.*

Morif.

*Angeli
fundi
stat. 13.
Soc. 16.*

*Crucifixus
Angelus c.
fosi.
Lettis.*

è cælo venirent. Hæc cogitanti atque oranti dictum à Deo: Si tibi esurienti ramus fructibus onuslus offeratur, quid agis? Respondit Ioannes: fructus lego, & comedo; ramum abiicio. Atque hoc ipsum, inquit Dominus, tibi cum his agendum est. E hisce fructus lege; disce humilitatem, patientiam, aliasque virtutes; & reliquæ de visione cogitationibus supersede. Hæc de illo de Ponte. Abulæ vix unquam dormiebat in lecto, agebatque vitam omnium horarum ad sacras expeditiones, ac nutum obedientie expeditam. Diebus festis, duabus ante alios horis surgebat; ut extra urbem ad sacras operas concursaret, cum interea medium Grammaticæ classem doceret diebus aliis. In brachiis gestabat duas laminas crebris foraminibus asperas illarum instar quæ defricando caseo adhibentur: corpus totum sacco cilicino inuoluebat. Tandem Philippinas ut adiret obtinuit. Seruatur Abulæ illius flagrum quo in se sauviebat, quatuor clavicularis cruentis horrendum. Incompertum habeo an hic idem sit cum Ioanne illo

à campo de quo dicam n. Augusti: & per me licet opinari eundem esse. Ego quæ de vtroque afferro, è diuersis planè fontibus accepi quæ scriptis, quæ impressis.

P. L V D O V I C V S

F R O E S.

P Er annos 49. in Indiis, per 34. in Iaponia multa præclaræ scriptis, gessit ac perpetius est, exul non semel & ad mortem destinatus à Bonziis, præmio quoq; illi proposito qui eum interimeret. Linguae Iaponicæ mirabilis gnaritate ac felicitate valebat coram Imperatore, ac populo. Orandi etiam, ac à Deo petita impetrandi admirabilitate floruisse aiunt non pauci ab illo corporis quoque incolumitate adiuti. Augustinus Sancti Iapon Donatus, vir spectatæ virtutis, aiebat visum sibi post mortem P. Ludouicum Froës, qui defixis in cælum permagnâ intimâ pietatis significatione oculis, dicebat Augustino: Fac id quod ego facio; & lauda Deum.

Lusitanus
Nangata-
chi Julio
1597. Soc.
50.

Oratio.

*Disce à
mortuis.*

Oratio.

IX. DIE IVLII.

P. BARTHOLOMÆVS
DIDACVS DE SAVRA.*Vocatio.**Humilitas.**Iesu.**Vocatio.**B. F.*

brum ei oblatum fama est, cum hisce verbis: Bartholomæ, lege. Atque tunc aiebat se primum adeundæ Societatis desiderium concepisse. Ostensus illi aliquando diuinitus est vermiculus se se humili volens; quo symbolo didicit se non posse è terra nisi ope diuinâ emergere. Aiunt aliæ eum à Iesu parvulo in sinu B. Virginis sedente vocem audiuisse: Bartholomæ, amice mi. In Societatem dare nomen meditanti S. Franciscum apparuisse, dicentem: Esto constans; qui videri desierit. Cum iterum deliberaret, ac dubitaret; ad

CC recor-